

Taller de lectura

ELS QUATRE QUARTETS DE T. S. ELIOT I EL SENTIT DE LA CONDICIÓN HUMANA

A càrrec de Sam ABRAMS, escriptor

Quan Anders Österling, va anunciar la concessió del premi Nobel de Literatura 1948 a T. S. Eliot el dia 4 de novembre d'aquell mateix any el poeta i Secretari Permanent de l'Acadèmia Sueca va justificar el guardó amb les paraules següents: «per la seva extraordinària i innovadora contribució a la poesia actual». Al llarg de la seva carrera Eliot va renovar completament els tres tipus de poesia que havien establert els grecs antics en fundar la nostra tradició: poesia èpica, poesia dramàtica i poesia lírica. Amb *Prufrock i altres poemes* (1917) i *Poems* (1920) va renovar la poesia lírica. Amb obres com ara *Assassinat a la catedral* (1935) o *La reunió familiar* (1939) va renovar la poesia dramàtica. I amb *La terra eixorca* (1922), *Dimecres de Cendra* (1930), fruit de la seva conversió a l'anglicanisme el 29 de juny de 1927, i *Quatre quartets* (1943) va reconduir l'impuls de la poesia èpica en termes estètics de l'Alta Modernitat, creant el que coneixem com el poema llarg modern. *Quatre quartets* és, juntament amb les *Elegies de Duino* (1923) de Rainer Maria Rilke, el poema llarg modern per excel·lència. *Quatre quartets* és una exploració a fons de la condició humana a partir de dues crisis, una de caràcter personal i una de caràcter col·lectiu, que van marcar profundament la vida d'Eliot: l'acabament del seu matrimoni amb Vivienne Haigh Wood el 1933 i la Segona Guerra Mundial que va esclatar l'1 de setembre de 1939. Per una altra banda, *Quatre quartets* és la culminació d'un procés artístic que mira d'entrellaçar definitivament la poesia filosòfica i reflexiva i la poesia de signe religiós i transcendent. L'ambició humana i intel·lectual de *Quatre quartets* va exigir que Eliot hagués de replantejar-se de cap a cap el seu discurs poètic. *Quatre quartets* ha estat, sense cap mena de dubtes, una de les creacions poètiques més influents del segle XX a nivell universal.

Dilluns 3 de febrer de 2020, 18.30 h

Introducció a *Quatre quartets*: motius, procés d'escriptura, procés de publicació i recepció crítica. L'evolució humana, intel·lectual, religiosa i artística d'Eliot

Dilluns 2 de març de 2020, 18.30 h

Lectura i comentari de «Burnt Norton». (1)

Dilluns 20 d'abril de 2020, 18.30 h

Lectura i comentari d'«East Coker». (2)

Dilluns 4 de maig de 2020, 18.30 h

Lectura i comentari de «Dry Salvages». (3)

Dilluns 8 de juny de 2020, 18.30 h

Lectura i comentari «Little Gidding». (4)

Dilluns 13 de juliol de 2020, 18.30 h

Resum final i resseguiment del llegat i la influència de *Quatre quartets* en el terreny la poesia, la filosofia i la religió

Lloc: Fundació Joan Maragall (València, 244 2n)

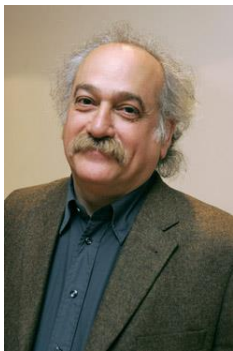
Donatiu inscripció: 120 € / **Promotors i menors de 35 anys:** 90 €

Nombre de places: màxim 15 persones

Inscripcions : www.fundaciojoanmaragall.org

: Fundació Joan Maragall (València, 244 2n – Barcelona)

Sam ABRAMS

Poeta, traductor i crític literari de Beckley (West Virginia) establert a Catalunya des dels anys setanta, es llicencià en filologia hispànica a la Universitat Autònoma de Barcelona, i ha exercit la docència.

Ha estat secretari del Centre Català del PEN Club i ha traduït una vintena de volums de poesia catalana a l'anglès. De la seva labor crítica, s'ha de destacar el paper d'introduïdor de poetes anglosaxons, així com l'esforç de posar al dia noms caiguts en l'ostracisme i l'oblit.

Ha tingut cura, dins de la col·lecció "Les Millors Obres de la Literatura Universal" (MOLU), del volum *Poesia anglesa i nord-americana contemporània* (1994), de l'*Àlbum Ràfols-Casamada: veure és sentir* (1994), de l'edició dels *Dietaris* (2000), primer volum de les obres completes de Marià Manent, de la monografia Tomàs Garcés (2001) i de l'antologia de Joan Margarit, *Trist el qui mai no ha perdut per amor una casa* (2003, entre d'altres) També ha publicat *Jo no sóc ningú. Qui ets tu?* (2002), una antologia de poemes d'Emily Dickinson, *Sagrada Emília* (2005), versions poètiques de Gertrude Stein i del pròleg introductori a *Gebre i sol* (2003), selecció de poemes de Robert Frost en versió de Josep Maria Jaumà. Com a crític ha dedicat una atenció especial a estudiar l'obra de poetes com Agustí Bartra, Ricard Creus, Bartomeu Fiol, Joan Margarit, Màrius Sampere i Lluís Solà. També són coneguts els seus estudis sobre escriptors nord-americans com E. Hemingway, T.S. Eliot, H. James o W. Whitman. Col·laborador a la premsa diària, especialment a *El Punt/Avui* i a *El Mundo Catalunya* amb articles sobretot de crítica literària.

Ha col·laborat en diferents projectes editorials i ha escrit nombrosos assaigs sobre poesia catalana a la premsa, en revistes especialitzades, i en forma de pròlegs. És autor de *Tenebra blanca* (2001), la primera antologia de poemes en prosa de la literatura catalana contemporània, *T'estimo. Més de cent poemes d'amor i de desig* (2002), i editor i introduïdor de *La mirada estrangera* (2003), recull d'impressions d'escriptors estrangers sobre Catalunya, d'*Odes a Barcelona* (2012), que reuneix els poemes sobre la ciutat escrites entre el 1840 i el 2011, i de *Llum a les golfes* (2018), recull d'haikus d'autors catalans escrits entre els anys 1906 i 2018. Com a poeta, ha publicat els volums *Calculations...* (1997) i *Into Footnotes All Their Lust* ('Tot el desig a peu de plana', 2002). És també autor de *Llegir Maragall, avui* (2011, premi Carles Rahola d'assaig 2010).

L'any 1998 rebé el premi d'Actuació Cívica atorgat per la Fundació Lluís Carulla.